

Samtidig vil jeg anbefale den højtærede Indenrigsminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa Skolen for Dansk Kunsthaandværk. Det er en Skole, der ganske sikkert har en dybtgaaende Betydning især for Smaaahaandværkerne, for det danske Folks Kunstsans og det danske Folks Forstaaelse af Smaaahaandværkets Betydning. Det er en Skole, der bygger op netop paa den ejendommelige danske Almuekunst og fører den op i en højere Sfære. Det, man klager over fra Smaaahaandværkernes Side, er, at der ingen Interesse er for Arbejdet mere, at det bliver fabrikmæssigt o. s. v. Her gøres det til Kunst, og vi kan faa Kunst ind i hvert Hjem. Denne Skole er opretholdt af en enkelt Mand, Møller-Jensen, i 10 Aar og i de 2 sidste Aar ved private Tilskud, men det kan ikke fremdeles gaa paa den Maade. Skal Skolen vedblive at eksistere, maa Staten træde til, og det vil sikkert ogsaa lønne sig i alle Maader at gøre det paa samme Maade, som Staten har støttet Teknologisk Institut. Der er ingen Tvivl om, at naar nogle Aar er gaaede, vil man se, at det var godt og fornuftigt at støtte denne Skole.

Jeg ser, at der skal laves en Lov om Naturfredning. Jeg haaber, at denne Lov vil blive til noget, men jeg vil da ogsaa haabe, at den optager en Bestemmelse, som forhindrer, at den danske Natur besmittes med alle de modbydelige Reklamer, som staar rundt om Byerne, langs Jernbanevejene og Landevejene og besmitter Mure og Veje overalt. Kan sligt ikke komme ind under en anden Lov, maa det i alt Fald kunne komme ind under Loven om falsk Reklame. Vi ser heroverfor dette ildeudseende Reklameskilt med „Det bedste Blad“ o. s. v., og samtidig ser vi Navnet Henry Adler. Jeg ønsker at se denne Mand hængt, naar han besmitter vort Land — her tages naturligvis Ordet „hængt“ i overført Betydning. Han burde straffes, naar han paa den Maade med saa ringe Smag besmitter vort Land med saa modbydelige Skilte. Eller se blot ude ved Viadukten paa Østerbro med den herlige Udsigt over Sundet, der staar alle disse modbydelige Billeder og tager Udsigten bort. Jeg ved ikke, om det er Kommunen eller Staten, der skal tage sig af dette, men vi bør ikke længere finde os i det. Naturfredningsloven kan maaske faa Ram paa den Slags Ting.

Dette med en „Guds Fred“, man har talt om, har pint mig en Del. Jeg har undertiden maattet sige, at det var

Fandens Fred i Stedet for Guds Fred. Jeg vil nu blot gøre opmærksom paa, at Treuga Dei betyder slet ikke Guds Fred, det er netop sat i Modsætning dertil. Hvis jeg ikke var udsat for at blive skældt ud for at være en af disse lærde Doktorer, som ikke en Gang kan kurere en Vorte bort, saa havde jeg Lyst til at citere den middelalderlatinske Fortolkning af dette Ord. Jeg vil imidlertid ikke risikere at faa denne lange latinske Sætning ind i Rigsdagstidenden, det kunde maaske da være, at nogle af de Herrer vilde tro, at det var engelsk. Udtrykket betyder efter Du Cange, som er en Autoritet paa dette Omraade, den Sikkerhed, der ydes Ting og Personer, medens Striden endnu ikke er endt, det vil sige Vaabenstilstand. Du Cange siger netop, det betyder slet ikke Fred. Forholdet var det, at Kirken vilde indføre Pax Dei, Guds Fred, men de middelalderlige Riddere fandt, at de skulde have nogle Dage til at slaas i, og de bad da om i Stedet for at faa en Treuga Dei, som er den Vaabenstilstand, der gælder for Gud. Det er den Vaabenstilstand, vi lever under — og det passer ogsaa meget bedre end Guds Fred —, det er den Stilstand, man har sluttet, medens Striden endnu ikke er endt.

Da det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) tog Ordet her i Salen paa Socialdemokratiets Vegne, havde man jo ogsaa Fornemmelsen af, at Striden endnu ikke var endt. Han sagde, at da Venstre nedlagde Regeringen, havde Socialdemokraterne haft parlamentarisk Ret til at overtage den, men af Hensyn til Forfatningssagen lod de Magten overgaa til de Radikale. Desuden ønskede de ikke at leve paa andres Naade, men at have fast Bund under Fødderne. „Vi er ikke Ministerstormere.“ Det er, synes jeg, det mest ondskabsfulde, der er sagt under Finanslovens første Behandling. Men naar det er saaledes, at den højtærede Konseilspræsident skal leve af den Naade, som udgaar fra Ordføreren for dette Parti, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), tror jeg ikke, den højtærede Konseilspræsident kan føre os over det røde Hav; thi det er et saare uheldigt Førerskab, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds hidtil har udfoldet i denne Sag. Det gaar for det første slet ikke an at behandle Formanden for det største Parti indenfor Grundlovsvenerne her i Salen paa den Maade, som det ærede Medlem forleden behandlede ham paa. Jeg kom til